A. 1836. No. 17.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 6 Februarij.

FRANKFORT, den 2den Februarij.

Berigten van de Italiaansche grenzen melden, dat de broeder van den Koning van Napels, Prins *Karel* van Capua, zich zonder Zr. Ms. voorkennis uit Napels verwijderd heeft. Men zegt, dat de jonge Prins voornemens is, om met eene Engelsche dame te trouwen, waartoe de Koning zijne toestemming geweigerd heeft. Er schijnen koeriers van Napels naar Rome gezonden te zijn, werwaarts Prins *Karel* zich het eerst vervoegd heeft. Deze zaak geeft in Italie veel stof tot gesprekken.

— De regering van het Keurvorstendom Hessen heeft van de permanente commissie uit de Staten-Vergadering verlangd de toestemming op een tol- en handelsverdrag met de stad Frankfort, den 2den Januarij te Berlijn gesloten. De permanente commissie heeft echter zwarigheid gemaakt, hieromtrent met de regering in overleg te treden, daar deze in andere gevallen de bevoegdheid van die commissie niet erkend heeft. Dezelve heeft daarentegen goedgevonden, eene bijeenkomst van 24 leden der vergadering te beleggen, ten einde over deze zaak te beraadslagen. Die vergadering is 22 leden sterk geweest. Zeven der nieuw opgekomen leden hebben zich met de gevoelens der permanente commissie vereenigd; de elf overigen zijn van oordeel geweest, dat de zaak van te veel belang was om hangende te blijven en dezelve dus zou behooren afgedaan te worden, voorbehoudens nogtans de regten van de staten. Daarnaar zal zich de permanente commissie nu hebben te gedragen.

— Uit het Pruissische staatsblad blijkt, dat, onder voorbehoud van een geheel verbod van den handel in Spaansche effecten, door de Pruisische regering thans bepaald is, dat alle zoogenaamde windhandel, verkoop op tijd, in Spaansche staatspapieren verboden zal zijn en gestraft zal worden.

PARIJS, den 2den Februarij.

Met de telegraaf van Bayonne heeft men berigt, dat bij een dekreet van de Koningin-Regentes van Spanje de cortes zijn ontbonden.

— De *Moniteur* behelst heden het berigt, dat de buitengewone gezant en gevolmagtigde minister van H. M. de Koningin van Portugal aan den Koning en de Koningin de kennisgeving heeft medegedeeld van het huwelijk van Hare Allergetrouwste Majesteit met zijne Hoogheid den Prins *August van Saksen Coburg*.

— Volgens hetgeen een der dagbladen van Bordeaux meldt, beginnen de Spanjaarden langs de grenzen tegen don *Carlos* op te staan.

— In de zitting van het hof der pairs van den 31sten Januarij is het verhoor van *Fieschi* voortgezet. Zijne voornaamste antwoorden komen hierop neder: De gevangene republikeinen, die voor het hof der pairs hebben teregt gestaan, schijnen van den aanslag van *Fieschi* en zijne medepligtigen kennis te hebben gedragen. *Morey* en *Pepin* hebben ook de ontvlugting der beschuldigde republiekeinen van Parijs, die uit de gevangenis zijn uitgebroken, bevorderd. Eenigen tijd voor de uitvoering van den moorddadigen aanslag, hebben *Morey* en *Pepin* reizen gedaan, en *Fieschi* houdt het daarvoor, dat het oogmerk daarvan is geweest, om sommige republikeinsche genootschappen buiten Parijs de noodige berigten te geven. Als alles in verwarring was, zouden, gelijk *Morey* tegen *Fieschi* zeide, de schuren in den omtrek van Parijs in brand gestoken, en al wie hinderlijk was verdeigd worden. Aangaande het strooijen van het kruid, waarmede het helsche werktuig zou aangestoken worden, werd den 5den Julij vooraf eene proef genomen. *Pepin* meende, dat het vuur zich niet spoedig genoeg over de geheele lengte van het werktuig zou mededeelen; wij gingen (zoo verhaalt *Fieschi*) buiten de barriere; ik mat 33 duim af; *Morey* strooide kruid over die lengte, *Pepin* naderde met eenen zwavelstok; maar hij schijnt bang voor den reuk van het kruid te wezen; hij beefde als een blad. Ik nam den zwavelstok en stak het kruid met onverschilligheid aan. Toen zagen die heeren, dat niets zekerder ging dan dit.

Morey en *Pepin* hebben aan *Fieschi* het geld voor de uitvoering van het gesmeede ontwerp gegeven, en wijders eenige penningen voor zijne behoeften. Hij rekent ongeveer 500 franken van hen ontvangen te hebben. *Morey* schijnt het geld bij eenen neef geleend te hebben. *Fieschi* verklaart stellig, dat hem geene geldelijke belooning voor het pleegen der misdaad toegezegd was en hij ze ook niet ontvangen heeft. Het eenigste wat hij verlangde, was, tot zijn bestaan een ambt bij het bestuur, als er dan eene revolutie zou zijn tot stand gebragt. Uit eene aanteekening in een zakboekje zou zijn op te maken, dat hij eene som van 21850 franken zou ontvangen hebben; maar dit is niet anders dan de herhaling eener som van 218 fr. 50 centimes; zijnde tusschen die 21850 de komma vergeten of uitgewischt. *Morey* zeide tegen *Fieschi*, dat iedereen na de revolutie gelukkig zou wezen. O! op antwoordde *Fieschi*, zullen er dan altijd geen dieven, ledigloopers en dronkaards wezen? *Morey* vervolgde: De natie zal dan rijk zijn, want al degenen, die hun fortuin onder het Keizerrijk en daarna gemaakt hebben, zullen wij plukken; die een millioen hebben, zullen wij 2 of 300000 fr. laten; de rest zal met de nationale bezittingen vereenigd worden. *Pepin* zeide: de vrienden van het onttroonde of tegenwoordigen koninklijke huis zullen altijd blijven zamenspannen; beter is het, dat hunne hoofde als de steenen op straat rollen. *Fieschi* antwoordde: Daar spreekt ge regt ligtvaardig over. Als in mijn land iemand op straat door zijne vijanden gedood wordt, is de wraak erfelijk in zijne familie; dat is een gevoel, dat nimmer vergaat.

Fieschi heeft wel gedacht aan de rampen, die hij veroorzaken zou; maar er werd tusschen hem en zijne medepligtigen niet over gesproken; anders, zeide hij, zou het geval zeker niet plaats gehad hebben. In den laatsten tijd was hij droefgeestig; indien gij een goed heenkomen had geweten, zou hij Parijs zeker verlaten hebben. Maar hij was van alles beroofd en wist niet van den eenen dag tot den anderen te komen. Daarbij woog het altijd bij hem zwaar, dat hij zijn woord aan *Morey* en *Pepin* gegeven had, achtende hij, dat het schenden van hetzelve hem zou onteeren.

Na *Fieschi* is *Morey* verhoord. Hij ontkent alles, terwijl *Fieschi* alles tegen hem volhoudt. Omtrent twee punten heeft hij geene of geene voldoende opheldering kunnen geven, namelijk waarom hij zich met het vervoer en het openen van *Fieschi's* reiskoffer, na het plegen van den moorddadigen aanslag, heeft kunnen bemoeijen en hoe hij, kort daarna, van *Fieschi* heeft kunnen spreken, daar de moordenaar eerst niet dan onder den naam van *Gérard* bekend was.

— Gisteren is *Pepin* door het hof der pairs verhoord. Volgens hetgeen *Fieschi* gezegd heeft, was hij niet alleen de voornaamste geldschieter tot de uitvoering van den aanslag, maar ook degeen, die de proclamatien, na het gelukken van denzelven, zou opstellen. In zijn verhoor bekende hij, even als *Morey*, tot het republikeinsche genootschap der regten van den mensch behoord te hebben, maar ontkende, ook even als *Morey*, van den aanslag van *Fieschi* kennis te hebben gedragen of daartoe te hebben medegewerkt. Op verscheidene punten is hij echter in verlegenheid gebragt, als onder anderen ten aanzien der aanteekeningen, op zijn boek gevonden, wegens gelden aan *Fieschi* gegeven, en ten aanzien van zijn zeggen, dat hij zich reeds twee maanden voor de uitvoering van den aanslag van *Fieschi* geheel zou hebben afgemaakt, waarop de laatste terstond antwoordde, dat men dan maar *Pepins* register moest nazien om te zien, dat hij later fournissementen aan hem gedaan had.

In de zitting van heden (2. Febr.) is *Boireau* verhoord. Hij heeft *Fieschi* in eenige verklaringen ten zijnen opzigte tegengesproken, maar de laatste heeft volgehouden en overigens herhaald, dat hij *Boireau* weinig telde en hem niet veel toevertrouwde.

's GRAVENHAGE, den 4den Februarij.

In de zitting van de Regtbank van eersten aanleg te dezer stede, kamer van correctioneele politie, van heden, heeft de president derzelve voorlezing gedaan van het door de regtbank gewezen vonnis in de zaak van den gewezen predikant *H. P. Scholte* en *C. Gross*, beschuldigd, de eerste, van hoofd-bewindvoerder of bestuurder te zijn geweest eener, den 29sten November jl. te Bodegraven gehoudene ongeoorloofde godsdienstige vereeniging van meer dan 20 personen, en de tweede, van willens en wetens zijne woning, tot het houden dier vereeniging, te hebben geleend. Eerstgemelde is te dezer zake veroordeeld tot eene boete van 100 guldens, en de tweede tot eene boete van 25 guldens, en zulks op grond der bekende artikelen 291 — 294 van het strafwetboek. Beide zijn tevens solidair verwezen in de kosten van den processe, welke op bij de *f* 100 berekend worden. Het is nog onbekend of de veroordeelden van het uitgesproken vonnis zullen appelleren.

— Uit Gent meldt men het navolgende, hetwelk wij ook, om het belang voor den daarin betrokkene, meenen te moeten bekend maken:

„De predikant *Goedkoop* werd in den loop der maand December door zekeren *Hermanus Brink*, geboren te Groningen, die zich te Gent in arrest bevond, verzocht, om denzelven te komen bezoeken. Toen de predikant zich tot hem begaf, vernam hij, dat *Brink* naar Brussel was vervoerd. De predikant, die steeds ijverig zijne geloofsgenooten ter dienste staat, begaf zich naar Brussel, om den man op te zoeken. Hij had het genoegen *Brink* aldaar te spreken, doch reeds den volgenden dag zoude deze over de Fransche grenzen vervoerd worden. De predikant gaf hem adres op te Rijssel, aan den koster *Booij*, geboortig van Veere, om door zijne tusschenkomst en raad werk te bekomen, ten einde op eene eerlijke wijze in zijn onderhoud te voorzien. Deze mededeeling geschiedt voornamelijk, om zijne betrekkingen in Drenthe (hij moet daar nog een' vader hebben, *Albert Brink* genaamd, zoo die nog in leven is) bekend te maken met zijn aanwezen, om, zoo mogelijk, hem ter hulpe te komen, zijnde hij tot nu toe buiten de gelegenheid geweest, om zulks te doen. Door gebrek aan papieren, was hij reeds eenige maanden in het bedelaarsgesticht te Brugge geweest. Uit alles bleek het den predikant, dat hij geene misdaden ten zijnen laste had, en dus een diep medelijden verdiende. Het is den predikant voornoemd eene wezenlijke voldoening, zoo vele geloofsgenooten in de gevangenis van nut te zijn, en hij hoopt ook, dat zijn bezoek voor dezen man weldadig zal zijn geweest."

AMSTERDAM, den 4den Februarij.

Beurs van den 3den Februarij.

De berigten uit Spanje zijn heden eenigzins gunstiger voor de zaak der Christinos; men wilde weten dat San Sebastiaan door de Christinos ontzet is. Deze tijding heeft eenigzins gunstig op den prijs der Spaansche schuldbrieven gewerkt.

Te Berlijn, heeft het bewind eene scherpe wet tegen den handel in Spaansche effekten op tijd uitgevaardigd, waardoor veel stukken op onze markt gebragt zullen worden.

Fluctuatien der prijzen:

Spanje. Ardoins openden $50\frac{1}{4}$, klommen spoedig tot $50\frac{3}{8}$ en bleven op deze hoogte, met koopers; groote stukken zijn van $49\frac{5}{8}$ tot $\frac{7}{8}$ verhandeld; in deze fondsen, was de omzet eenigzins levendig; passive iets meerder gewild $16\frac{11}{16}$ à $\frac{3}{4}$, bij geringe affaire. In uitgestelde is bijna niets gedaan en tot $19\frac{7}{16}$ werden slechts enkele stukken afgegeven.

Holland. Onze $2\frac{1}{2}$ pCt. onveranderd, $55\frac{5}{8}$ à $\frac{11}{16}$, bij weinig affaire; 5 pCt. $103\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$ in kleine postjes afgegeven; kansbiljetten $24\frac{7}{8}$; oude en nieuwe sijndicaat 96 en $79\frac{3}{4}$ bij zeer geringe omzetting; bijzonder gewild was op nieuw handelmaatschappij; dit effekt rijst niet in verhouding der effekten van $\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{8}$, maar bepalen zich de verlagingen en verhoogingen tot geheele procenten; heden $125\frac{1}{2}$ geopend en $126\frac{1}{2}$ gebleven; men weet geene oorzaak dezer gedurige verhouding aan te geven, en moet alleen de *agiotage* dezelve op- of nederdrijven; wel spreekt men van een *extra dividendy* dit zal wel geschieden, doch laat zich nog geenszins bepalen hoe groot dezelve zijn zal, en berusten alle opgaven op gissingen

Rusland. Oude Russen $104\frac{7}{8}$ à 105; nieuwe $105\frac{1}{8}$; van Russen 1831 en 1830 zijn verscheidene postjes à $96\frac{3}{4}$ verhandeld; roebels $69\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$.

Beurs van den 4den Februarij.

De fluctuatien in Spaansche effekten schijnen nog niet te willen ophouden; gisteren had de markt in alle Spaansche schuldbrieven een vrij geanimeerd aanzien; heden was het tegenovergestelde het geval. Door handels-koeriers zoude de tijding aangebragt zijn, dat *de heer Mendizabal zich had genoodzaakt gezien, de kamer der procuradores en proceres* te ontbinden, en dien ten gevolge waren de Spaansche fondsen eergisteren te Parijs omtrent $1\frac{3}{4}$, gisteren te Antwerpen omtrent $1\frac{1}{4}$ en hier bijna 1 pCt. flaauwer. De aanleidende oorzaak tot deze ontbinding is echter nog niet bekend.

Van het leger zijn geene nadere berigten ontvangen.

Fluctuatien der prijzen:

Spanje. Ardoins $49\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$ gebleven; dito groote stukken $48\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ bij tamelijk veel handel; passive $16\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; deferred openden $25\frac{1}{4}$, stegen tot $25\frac{5}{8}$ en bleven op deze hoogte; naar Fransche uitgestelde was weinig vraag; in het begin werd iets à $18\frac{7}{8}$ gedaan, doch later klommen dezelve tot $19\frac{1}{8}$ en bleven op deze hoogte.

Holland. Van onze $2\frac{1}{2}$ pCt. zijn eenige kleine postjes à $55\frac{9}{16}$ en $\frac{5}{8}$ afgegeven; 5 pCt. $103\frac{1}{8}$; kansbiljetten $24\frac{3}{4}$ à $\frac{3}{16}$ bij zeer geringe affaire; aandeelen handelmaatschappij op nieuw tot verhoogde koersen te plaatsen en van $126\frac{5}{8}$ tot 127 gestegen, en bleven tot dezen koers gezocht.

Mengelwerk.

Over de doelmatigheid der toepassing van de Spoorwegen hier te Lande.

Een der hoofd-vooroordeelen tegen de toepassing der Spoorwegen in ons Vaderland is, dat hetzelve zoodanig met min kostbare kanalen en vaarten doorsneden is, dat spoorwegen alhier van weinig of geen nut zouden zijn.

Dit vooroordeel, zelfs bij vele zeer verlichte lieden bestaande, wordt bestendig door de antagonisten der spoorwegen, meestal bestaande uit lieden in de Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij belang hebbende, bij hooge personaadjen geëxploiteerd; en hieraan dient men toe te schrijven de geringe aanmoediging, die tot nog toe deze ondernemingen hier te lande hebben ondervonden, terwijl men in de meeste landen der beide werelddeelen dezelve van regeringswege ondersteunt en helpt bevorderen. Zoo toch lazen wij onlangs in de nieuwspapieren, dat in *Frankrijk* eene som van 150,000 franken van regeringswege was besteed tot het aanleggen van spoorwegen; en dat in *Wurtemberg* het hooge bestuur eene zekere som had aangewezen tot het bekostigen der voorloopige werkzaamheden. Ook in *Amerika* neemt het gouvernement gewoonlijk voor $\frac{1}{5}$ tot $\frac{1}{3}$ aandeel aan dergelijke ondernemingen, en helpt dezelve alzoo krachtdadig bevorderen, — zoodat in dat land reeds meer dan 50 spoorwegen bestaan of spoedig voleindigd zullen zijn.

Om dit vooroordeel in weinige woorden geheel te ontzenuwen, behoeven wij slechts aan te halen het voorbeeld van *Engeland*, daar, in weerwil van de menigte waterpoelen en plassen, die men alhier vindt, dit land, in betrekking van de uitgestrektheid van hetzelve tot het onze, ongeveer 3 *maal* zoo veel bevaarbare kanalen telt als wij (onze rivieren niet mede gerekend,) daar men in *Engeland*, ingevolge de opgave van DUPIN in 1822, (en sedert is dit nog aanmerkelijk vermeerderd) een aantal van 100 kanalen alleen in dat gedeelte van *Groot-Brittanje*, *Engeland* genaamd, vindt, bedragende eene lengte van 2,500 Engelsche mijlen of 1000 uren (van 4 kilom.) op eene uitgestrektheid van 6300 vierk. uren. Terwijl men in *Oud-Nederland*, de rivieren daargelaten, slechts eene uitgestrektheid van 150 uren (van 4 kilom.) gegraven kanalen van communicatie tusschen voorname steden vindt op eene oppervlakte van 2,700 vierk. uren, alzoo het getal kanalen in *Engeland* tot dat in *Holland* staat, als 180 tot 63 omtrent als 3 tot 1.

Wanneer men gelieft in aanmerking te nemen, dat van het veertigtal spoorwegen in *Engeland*, hetzij reeds daargesteld of ontworpen, $\frac{5}{6}$ in concurrentie met kanalen of vaarten zijn, zoo zal men ligt van de ongerijmdheid van bovengemelde stelling overtuigd worden.

Doch, zeggen nu de tegenwerkers der spoorwegen, dit toegegeven, dan is de vaart op kanalen in *Engeland* kostbaarder dan hier te lande, en kunnen alzoo de spoorwegen aldaar hierdoor een min kostbaar transportmiddel opleveren, terwijl dit hier te lande het geval niet zoude zijn. Inderdaad zijn de onkosten van vervoer op de kanalen in *Engeland* over het algemeen kostbaarder dan in ons Vaderland. Doch waarin is deze reden gelegen? dat, uit hoofde der vlakke situatie van onzen bodem, onze kanalen weinig of geene sluizen behoeven: zoo toch bestaat op de geheele vaart tusschen *Amsterdam* en *Rotterdam*, 16 uren lang, slechts ééne sluis, en wel aan den *Leidschen Dam*, welke alleen dient tegen de opzetting van het water door den wind. Doch deze zelfde reden, de vlakke ligging van onze landstreek namelijk, bevoordeelt er ook tevens het aanleggen van spoorwegen, dewijl de grootste onkosten derzelve ontstaan uit de doorgraving van rotsen en bergen tot nivellering van het terrein in bergachtige landstreken, ten einde deze zoo volstrekt noodzakelijke, horizontale ligging te bekomen, welke de natuur ons voor niet geeft. Zoo toch ontwaren wij, dat de spoorweg van *Liverpool* naar *Manchester*, uit hoofde van deze omstandigheden, gekost heeft *f* 200,000 de kilom., terwijl die van *Brussel* naar *Mechelen*, in eene vlakke landstreek, voor *f* 30,000 de kilom. is gebouwd; alzoo voor ruim $\frac{1}{5}$ gedeelte van de eerstgemelde; hierbij echter in aanmerking nemende, dat de eerste een dubbel en de tweede een enkel spoor heeft. Hieruit volgt alzoo, dat, indien de kanalen bij ons goedkooper transportmiddel dan elders in bergachtige landstreken opleveren, de spoorwegen ook des te goedkooper bij ons zullen zijn dan in andere landen, in weerwil van de meerdere duurte der steenkolen, hetwelk slechts voor een zeer gering gedeelte op de onkosten daarvan invloed heeft. Wij zouden hier ook nog kunnen bijvoegen het belangrijk nut van de spoorwegen voor het vervoer van reizigers; doch dit artikel is reeds uitgebreider geworden dan wij vermeenden en zullen hetzelve daarom eindigen met het uiten van den wensch, dat eindelijk hier te lande ook eens een aanvang gemaakt moge worden, om, al was het dan maar slechts eerst eene kleine proefneming daar te stellen, om onze landgenooten daarmede bekend te maken, ten einde achtervolgens tot den voor onzen Duitschen handel zoo noodzakelijken Keulschen spoorweg te geraken. En dat is de algemeene wensch, die door ieder opregt Vaderlander gekoesterd wordt.

N. N.

Brokken uit het Dagboek van den Oude van het Meer.

UTRECHT.

Onder al de steden van ons Vaderland is er welligt geene, die in de laatste jaren meer in uiterlijken welstand heeft toegenomen dan de grijze bisschoppelijke stad, welker halfgeknotte Dom zich, met zooveel majesteit, in de omliggende, welige landsdouwen verheft, gelijk een grijsaard, die met innig welgevallen op zijne nakomelingen nederziet, en met vreugde ontwaart, hoe wetenschappelijke beschaving, al wat hem omgeeft, gestadig doet voorwaarts streven, en zijne nakomelingen tot voorstanders maakt van alles, wat *edel* en *schoon* is, van alles, wat *wèl* staat en *wèl* luidt.

Als men *Utrecht*, te voren eene sombere en melancholische stad, thans gadeslaat, dan is het, alsof het eene nieuwe gedaante, een nieuw leven ontvangen heeft. Alom ontwaart men de teekenen van uiterlijke welvaart. Er heerscht eene levendige bedrijvigheid, welke haar wel nimmer geheel vreemd was, maar ook meer uitkomt, meer in 't oog valt dan te voren, en welke haar de bloeijende hoogeschool, die weldra haar feestelijk Jubel zal vieren, op zich zelve niet vermogend was te schenken.

Waar te voren hooge, zoo wel van de stads-zijde als van buiten, en een somber aanzien opleverende bolwerken zich verhieven, vindt men thans de heerlijkste wandeldreven; niet gelijk elders door hekken van de stad afgescheiden, maar met eenen den Architekt vereerenden smaak, met de straten, welke er aan grenzen, verbonden, zoodat de wegen, die de arbeidzame inwoner, ter verrigting zijner zaken, inslaat, hem, ongezocht, te midden van bloemperken en lustwaranden heengeleiden en eene aangename uitspanning schenken, zonder hem van zijne bezigheden af te trekken of te noodzaken, eenen verren omweg te maken. — Hier bespeurt men kennelijk, hoe de welgestelde ingezetenen het stedelijk bestuur de hand bieden, om alles toe te brengen, wat tot verfraaijing dezer schoone landstad het hare kan toebrengen. — Hoe menig wèl ingerigt gebouw of smaakvol zomerhuis of salon versiert niet reeds de erven, die aan de, binnen de stad aangelegde wandelingen grenzen, zoo dat er eene bevallige orde, een, in ons land nergens tot hiertoe geëvenaarde, smaak heerscht in de schoone plantaadje, die de plaats van *Utrechts* wallen reeds beslaat, en, bij verdere voortzetting, de stad als uit het midden van een' sierlijken tuin het eerwaardig hoofd zal doen opheffen.

Hoe schoon de wandelingen inderdaad ook mogen zijn, die op *Haarlems* bolwerken zijn aangelegd; wat loffelijke pogingen men in andere steden aanwendt, om aan dezelve een bevalliger voorkomen te geven: niet eene kan ten dezen met *Utrecht* wedijveren, al wierd haar aanleg ook niet met gelijke kleingeestigheid bestuurd, als die, welke de *Leeuwarder* vesten in eenen Noord-Hollandschen theetuin, en het *Leijdsche* bolwerk in een aardappelenland herschiep.

Bij alles, wat men te Utrecht in de [illegible], heeft een gekuischte smaak voorgezeten, die zoo wel de bewondering van den vreemdeling verdient, als de hooge goedkeuring van elken onpartijdigen Nederlander, die niet zoo zeer verbasterd is, dat hij alleen dat *schoon* gelieft te noemen, wat *buiten* de grenzen van zijn Vaderland gevonden wordt.

Als men de stad van die zijde nadert, aan welke de voorgenomene verbeteringen reeds geheel of gedeeltelijk voltooid zijn, dan ontwaart men onderscheidene met veel smaak aangelegde lusthuizen, door bevallige wandeldreven omgeven; zoodat men soms niet weet of dezelve tot het publiek domein, dan wel tot afgesloten buitenplaatsen behooren.

Treedt men dan de stad in, en houdt men de buitenzijde, dan verrassen ons de nieuw aangelegde kaaijen in de nabijheid der *Weerdpoort*, wier regelmatigheid, zonder door stijfheid eentoonig te worden, zeer afsteekt bij die nieuwe straten en grachten, welke men elders heeft aangelegd. — De bouwtrant is in een goeden stijl, en onderscheidt zich ook, door stevigheid, voordeelig van de ligt en digt, elders daargestelde, getimmerten, die binnen weinige jaren zullen bewijzen even weinig *solide* te zijn, als de *beurs* van den stichter.

Ook het kerkhof buiten *Utrecht*, ter plaatse aangelegd, voorheen door het bui-

iengoed *Soestbergen* beslagen, is in eenen grootschen, eenen gods-akker waardigen stijl ontworpen, en munt door doelmatigheid evenzeer als door uiterlijken welstand [illegible] bedunkens, verre boven dezulken uit, die in alle opzigten een' lusthof zouden gelijken, wanneer ons niet hier of daar een sarcophaag of grafsteen herinnerde, dat wij op de plaats zijn, alwaar den dooden een laatst verblijf op aarde wordt aangewezen.

Eere zij dus der stedelijke regering toegebragt, welke op eene zoo loffelijke wijze aan de verfraaijing der aan hare zorgen toebetrouwde stad arbeidt, en die van de talenten van eenen landgenoot, gelijk de heer ZOCHER, ten voordeele harer ingezetenen, partij trekkende, ten deze aan alle andere besturen ten voorbeeld mag worden gesteld, daar niet zelden de beste bedoelingen, bij gebrek aan vooraf door deskundigen ontworpene plannen, mislukken, en, in plaats van onze steden te *verfraaijen*, het oude eerwaardige uiterlijk aan dezelve ontnemen, en er iets voor in de plaats stellen, dat de ingezetenen aan den spotlust van bevoegde beoordeelaren of den scherpen hekel van vreemdelingen ter prooi doet worden.

Fieschi en zijne Medeschuldigen.

(Vervolg en slot van No. 13.)

Er had, reeds in Maart 1835, eene afspraak tusschen MOREY, PEPIN en FIESCHI plaats, dat laatstgenoemde eene woning zou huren, voor de uitvoering van hun plan zoo gunstig mogelijk gelegen. Ter bereiking van dit doel, gingen MOREY en FIESCHI naar de *Boulevard du Temple* en huurden daar de woning, waarin later de machine werd zamengesteld. Ook PEPIN verzocht men het gebuurde verblijf in oogenschouw te komen nemen, die er dan ook werkelijk *eenmaal* is geweest, en het lokaal zeer geschikt vond. FIESCHI, van alles ontbloot, had nu meubelen noodig voor het betrekken zijner woning, en tot het aanschaffen daarvan ontving hij van PEPIN honderd dertig francs. FIESCHI betrok zijne nieuwe woning, en daar er den eersten Mei sprake ging van eene revue, moest hij dadelijk aan het werk, en voor de noodige materialen zorgen ter zamenstelling van de machine. Hij kocht derhalve den 6den April met PEPIN vier eiken sparren en een stellaadje van beukenhout. Daar de revue den eersten Mei niet doorging, had FIESCHI nu meer tijd, om zijne machine gereed te maken. PEPIN gaf tot het aankoopen der geweerloopen 187 francs, maar heeft, volgens de instructie, de afgewerkte machine niet gezien; doch wel MOREY, die zelf met FIESCHI de geweerloopen met kogels heeft geladen. — Behalve PEPIN en MOREY heeft FIESCHI in zijne laatste verhooren ook nog, na veel omwegen, zekeren BOIREAU als medestander genoemd, die dan ook op die verklaring is gearresteerd en eerstdaags met FIESCHI en de beide overigen voor het hof der pairs zal teregt staan. Onverklaarbaar was het in den beginne, hoe MOREY en PEPIN zich zoo geheel op den hoofdbeschuldigde konden verlaten en met hem een zoo gevaarlijk complot vormen. Deze onverklaarbaarheid stelde de regter van instructie FIESCHI voor, waarop hij antwoordde: « Ik had PEPIN en MOREY mijn woord gegeven; ik was hun bewezene diensten schuldig; rang en stand komen bij mij niet in aanmerking; was ik hun geld schuldig geweest, dan had ik het hun door vlijt en ijver langzamerhand kunnen wedergeven; maar mijne schuld was van eenen anderen aard; daarom heb ik, om PEPIN en MOREY te believen, en hunne staatkundige wenschen te vervullen, de helsche machine vervaardigd en doen losbarsten. Ik zweer voor God en de menschen, [illegible], dat alles, wat ik ten opzigte mijner medeschuldigen [illegible] waarheid is. Ik heb dit alles niet verhaald, om daardoor genade te verwerven. Ik wenschte onder den naam van GERARD te sterven, en wel van niemand gekend; niet uit zwakheid, niet omdat men mij beloften gedaan heeft, heb ik de waarheid gezegd, hoe alles zich heeft toegedragen: slechts de heer LAVOCAT, mijn weldoener, heeft mij tot spreken gebragt." Zoo heeft hij nog, in een volgend verhoor, bekend, dat hij den 28. Julij, eenige minuten vóór het volvoeren van zijn plan, besluiteloos was, en wel, toen hij den heer LAVOCAT op de boulevard had gezien. Maar hij herstelde zich weder even spoedig, om zijn gegeven woord te houden. Toen het twaalfde legioen van stelling veranderde, en hij den heer LAVOCAT niet meer zag, dacht hij bij zich zelven: het is beter te sterven dan niet te doen, wat ik beloofd heb. PEPIN en MOREY zouden hem, meende hij, voor een' lafaard uitgemaakt hebben, voor een' bedrieger, schoon hij slechts veertig francs boven zijne uitschotten van hen genoten had. Dit denkbeeld kon hij niet verdragen, en besloot derhalve tot het volvoeren van zijn plan.

Toen de deurwaarder van het hof der pairs, voor eenige dagen, FIESCHI kwam aanzeggen, dat het proces den 30. dezer maand een' aanvang zou nemen, voerde hij hem te gemoet: « DIAVOLO! gij hebt uwe haren grijs zien worden, maar de mijne zullen, naar allen schijn, niet grijs worden!" PEPIN riep, op het hooren dezer aankondiging, uit: « Hoe? reeds zoo spoedig? Is er dan geen midddel om de zaak nog eenigen tijd te verschuiven?" MOREY's houding was bedaard en rustig. BOIREAU scheen niets van zijne vrolijke stemming verloren te hebben. Terstond na den moorddadigen aanslag, heeft PEPIN zich weg gemaakt, hetwelk hem te meer als medepligtige verdacht deed zijn. Vier weken verliepen er, eer men hem in hechtenis had, en nog naauwelijks had de heer PASQUIER hem voor de eerste maal verhoord, of het gelukte hem, weder te ontvlugten. Maar den 21. September werd hij weder gevangen genomen. Hij heet eigenlijk THEODOR FLORENTIN PEPIN, en is te *Remij*, in het departement *Aisne*, in 1800, geboren. Hij was vroeger koopman in specerijen en verfwaren en woonde te *Parijs* in de straat *Faubourg-Saint-Antoine*. Naar zijne staatkundige begrippen is hij der republikeinsche partij toegedaan, en was met MOREY lid van het genootschap der regten van den mensch. In 1832, toen het groote oproer uitbrak, was hij kapitein der nationale garde; zijn huis werd toen onder degene geteld, van waar op de troepen werd geschoten. De gewapende magt drong te dier tijd zijn huis binnen en PEPIN werd gevangen genomen. Zijn leven was dien ten gevolge in gevaar en hij onttrok zich niet dan bezwaarlijk aan de woede der nationale gardes. Hij werd voor den krijgsraad geroepen en vrijgesproken.

Op den dag van den moorddadigen aanslag ging hij naar den kommissaris van politie van het kanton, waar hij woonde, en gaf dezen te kennen, dat hij bij den wapenschouw voor een' oploop vreesde. Hij zocht door deze verklaring een geschikt middel te vinden, om zijn plotseling vertrek goed te maken, dat nu alleen uit vreesachtigheid scheen ondernomen te zijn. — Hij hield steeds bij zijne verhooren vol, dat hij FIESCHI nooit anders dan onder den naam van GERARD heeft gekend, en heeft, ter bevestiging dier verklaring, het niet aan eeden doen ontbreken. Al wat FIESCHI daarentegen van zijne betrekkingen met PEPIN heeft verklaard, heeft laatstgenoemde altijd wedersproken, even zoo ook de hem te laste gelegde beschuldiging, dat hij het noodige geld voor het meublement van FIESCHI's woning en tot het koopen der geweerloopen zou hebben voorgeschoten. FIESCHI herkende PEPIN dadelijk; maar deze verklaarde: « het schijnt mij toe, dat ik dezen man meer gezien heb, schoon ik het niet kan zeggen. « FIESCHI, zeer gevat en zich zelven gelijk blijvende, herhaalde in PEPIN's tegenwoordigheid al hetgeen hij vroeger had bekend; onder anderen ook, dat hij niet meer dan 40 francs voor zich genoten had van het hem verstrekte geld, zijnde al het overige besteed aan het gereed maken der machine. In één zijner laatste verhooren zeide hij: « Ik heb lang geaarzeld, om alles naar waarheid te verhalen; het lag mij als een berg op het hart en dreigde mij te zullen doen stikken, maar eindelijk besloot ik alles te zeggen, niet om nog meer slagtoffers in het verderf te blijven, maar om de waarheid hulde te doen. Ik heb van niemand genade verlangd; ik heb geene beloften ontvangen. « Onmiddelbaar na de confrontatie nam de president PASQUIER den beschuldigden PEPIN in het verhoor, en hield hem de volgende punten voor. « FIESCHI was uw bijzondere vertrouweling; uw toestand wordt des te gevaarlijker naar mate gij bewezene daadzaken loochent. Gij hebt eerst voorgewend, dezen man niet te kennen, die u echter door een' vriend is aanbevolen geworden, en die dagelijks aan uw huis kwam; bij u de journalen las; met u spijsde en in uw huis overnachtte. Dit alles bewijst, dat gij op eenen zeer vertrouwden voet met hem verkeerdet; en deze man, FIESCHI, is de volvoerder van den moorddadigen aanslag van den 28den Julij. Hij was zonder middelen; hij had geene andere kennissen dan u, MOREY en BOIREAU; hij bekent het geld voor zijn plan van u ontvangen te hebben, en houdt vol, dat gij met het geheele plan bekend waart. Hoe kunt gij zulk eene zware aanklagt van u afwerpen? Zijt gij misschien door andere boosaardige lieden tot dit besluit gekomen, en kunt gij welligt die lieden noemen: doe zulks dan ter liefde der waarheid en in uw eigen belang. Dit alles maakte echter geenen der minsten indruk op PEPIN; hij bleef er bij, dat FIESCHI had gelogen, schoon hij niets kon aanvoeren, om de verdenking jegens hem te ontzenuwen. En deze wederspraak geeft het hof der pairs eene moeijelijkheid, welker ontknooping zich nader zal moeten oplossen. Zal men aannemen, dat een vader eens huisgezins, een koopman, zoo als PEPIN, zich werkelijk door politieke drift kan hebben laten wegslepen, om koelbloedig eene maand lang met een moordplan zwanger te gaan, waarvan de gevolgen niet waren te berekenen? of is het aannemelijk, dat FIESCHI, die, na dat hij zijne lang vooraf bedachte gruweldaad gepleegd, en in den beginne zoo veel standvastigheid betoond had, alle verdenking van zich zou hebben trachten af te wenden, door nieuwe slagtoffers uit te denken, en, door eenen helschen leugen, eenen nieuwen moorddadigen aanslag zou hebben zoeken te plegen, nog hatelijker en gruwelijker dan de eerste?

Over MOREY en BOIREAU kunnen wij korter zijn. Eerstgenoemde heeft vroeger bij de armee gediend, eerst bij de artillerie, en daarna bij de huzaren. In 1816 werd hij gearresteerd, als verdacht aan een complot deelgenomen te hebben tegen de koninklijke familie; ook zou hij toenmaals eenen moord aan eenen Oostenrijkschen soldaat gepleegd hebben. Het hof van assises sprak hem vrij, wijl hij zich in de noodzakelijkheid van zelfverdediging bevond. In den jare 1817 verliet hij vrouw en kinderen te *Dyon* en kwam naar *Parijs*, waar hij zich als zadelmaker nederzette. Volgens zijne bekentenis behoort hij tot de republikeinsche partij. In April 1826 maakte hij een bankeroet en accordeerde met zijne schuldeischers voor 15 pCt.; bij de Julij-revolutie won hij eene decoratie; kort daarop werd hij lid van het genootschap der regten van den mensch. MOREY is het meest door de bekendtenis van NINA LASSAVE bezwaard geworden; hij loochent echter alles, en wil volstrekt niets weten van deel gehad te hebben aan de toebereidselen tot den moorddadigen aanslag. Toen men hem vroeg of hij niet had gehoord, wat PEPIN en FIESCHI over de mogelijke gevolgen van hun plan te zamen hadden gesproken, antwoordde hij: « Tot zulke dingen behoort afgerigtheid, en nu vraag ik u, of een mensch van mijne jaren en van mijnen stand bij zulk eene onderneming eene rol kan spelen?" BOIREAU is een blikslagersknecht en in 1810 in het departement de *Sarthe* geboren. Deze is in waarheid in het proces gesleept geworden. Den 27. Julij, kort voor middernacht, zond de politie-commissaris DYONNET eenen brief van den prefect van politie, waarin omstandig verhaald werd, wat BOIREAU eenen goeden vriend, met name SUIREAU, vertrouwd en deze weder aan zijnen vader gezegd had, die het eindelijk aan den commissaris had medegedeeld. Volgens DYONNETS opgave, had BOIREAU aan SUIREAU gezegd, dat er een helsch werktuig was gereed gemaakt, dat op den dag der wapenschouwing zou losbranden. In de hoofdzaak echter was dit berigt valsch, want het moest, volgens BOIREAU, in den omtrek van den Ambigu-schouwburg verborgen zijn. BOIREAU werd hierop dadelijk in hechtenis genomen, schoon het reeds genoegzaam is gebleken, dat hij wel kennis van het het geval heeft gedragen, maar geen medeschuldige aan de daad is. Hij was bekend met FIESCHI en heeft welligt iets hooren zeggen.

HYDRO-OXIGENE GAZ-MIKROSKOOP.

Dit verwonderlijk zamenstel van menschelijk vernuft en werktuigkunde is boven allen lof verheven, en die de werking er niet van gezien heeft, kan zich geen denkbeeld vormen van het heerlijke en buitengewone, waardoor de aanschouwer getroffen wordt. Om er een flaauw denkbeeld van te geven, deelen wij mede, hetgene de schrijvers van het *Nederlandsch Magazijn* er van zeggen:

« De heeren COOPER en CARY in *Engeland* hebben, na een naauwkeurig onderzoek en na volhardenden arbeid, een werktuig voltooid, hetwelk door de ver-

eeniging van twee gassoorten een helder en schitterend licht op de voorwerpen, schiet en dezelve van 14,000 tot 2,500,000 malen vergroot. Op deze wijze wordt een klein insect tot de grootte van een' olifant gebragt, zoodat vele gedeelten, die voor het naakte oog volstrekt onzigtbaar waren, thans de grootte van eenen mans-arm schijnen te hebben. Vooral toont deze mikroskoop het oneindige verschil aan, hetwelk er bestaat tusschen de geringst schijnende werken der natuur en de meest geachte voortbrengselen van 's menschen kunst en vlijt. Een klein stuk van de allerfijnste tulle, in plaats van regelmatig en glad te zijn, vertoont zich nu als bestaande uit ruwe ongelijke kabeltouwen, die onderling op afstanden van een tot twee voeten geplaatst zijn. Beschouwen wij integendeel de eenvoudige vlerk van het geringste insekt, welke nieuwe wereld van wonderen vertoont zich voor ons oog! Maar van al de verborgene schoonheden, welke de mikroskoop voor ons oog verwikkelt, zijn er geene gelijk aan die, welke de bewoners der vloeibare wereld ten toon spreiden. Te naauwernood zoude men gelooven, dat men, met behulp van dezen mikroskoop, in eenen enkelen vergrooten droppel slootwater honderden en zelfs duizenden verschillende diertjes opmerkt; en wanneer men dezen droppel met eenen anderen waterdroppel uit eene andere sloot vermengt, zullen de diertjes terstond beginnen te vechten en elkander te verslinden. Het licht, hetwelk in dezen mikroskoop gebruikt wordt, wordt voortgebragt door eene vermenging van zuurstofgas met waterstofgas, welke op een stukje kalk vereenigd worden, en is zoo schitterend en helder, dat geen ander gas een zoo klaar en wit licht geven kan. De stralen, welke uit dit punt voortschieten, worden door middel van holle glazen verspreid en vergrooten het alzoo daarvoor geplaatste voorwerp."

Wij hebben hier weinig bij te voegen, wijl elke beschrijving, hoe naauwkeurig ook, zonder aanschouwen, gebrekkig is en blijft; alleen dit nog: de roode worm in het regenwater verkrijgt eene dikte van twee voet en eene lengte van zestien voet; de luisjes in het regenwater worden 1 à 2 voet, terwijl men derzelver ingewanden, hartkloppingen, ja zelfs de ongeboren jongen duidelijk kan ontdekken. Het geraamte eener mot, van al het vel en vleesch ontdaan, zoodat de beenderen alleen zijn overgebleven, is een bij uitstek bewonderingswaardig voorwerp. De kristallizering van het zout.... doch alles is even schoon en prachtig, en, behalve het onbeschrijfelijk genoegen, hetwelk men bij het aanschouwen smaakt, klimt het gevoel onwillekeurig op tot bewondering en aanbidding des Almagtigen Formeerders, die dit alles zoo in de volmaaktste orde daarstelde en met de hoogste wijsheid voortdurend onderhoudt.

Deze mikroskoop zal eerstdaags, na te *Zutphen* en *Doesborgh* ten toon gesteld te zijn, ook binnen deze stad ter bezigtiging worden aangeboden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 4 Feb. 3 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 12 Duim; gevallen 0 D.
Den 5 Feb. 3 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 15 Duim; gevallen 0 D.

In den namiddag van den 31sten Januarij 1836 is te *Arnhem*, op het alleronverwachtst, in den ouderdom van circa 59 jaren, overleden de Wel Edel Geboren Heer *JAN CAREL VERSCHOOR*, in leven *Lid der Gedeputeerde Staten van de Provincie Gelderland*: — diep betreurd door zijne Weduwe, Kinderen en verdere betrekkingen, bij wie zijne nagedachtenis steeds in zegening zal blijven.

DE PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN GELDERLAND berigt, dat hare gewone vergadering weder zal aanvangen op Dingsdag, den 15den Maart aanstaande, en noodigt hen, die tot het afleggen van examen wenschen te worden toegelaten, uit, om zich deswege te adresseren, en de vereischte bewijsstukken *franco* toe te zenden, *uiterlijk* op den 5den Maart, aan den ondergeteekenden, wonende te *Nijmegen*.

Arnhem, den 1sten Februarij 1836.

In naam der Commissie voornoemd,
Dr. C. VAN ELDIK,
Secretaris.

DE AGENT VAN HET DOMEIN TE ARNHEM zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, op Donderdag den elfden Februarij 1836, des voormiddags ten tien ure, ten overstaan van den Burgemeester der Gemeente van *Renkum*, in de *Koude Herberg*, onder *Oosterbeek*, in het openbaar, aan de meestbiedende verkoopen onderscheidene perceelen OPGAANDE BOOMEN, SCHAARHOUT, SPARRENDUNSEL en SNOEIHOUT waaronder een aanzienlijk getal DENNENBOOMEN, zeer geschikt voor timmerhout; een en ander bij biljetten breeder omschreven.

H. J. VAN GENNEP.

De Notaris Mr. *JB. NYHOFF*, te *Arnhem*, zal binnen kort overgaan tot den openbaren verkoop van differente PAARDEN, RYTUIGEN en TUIGEN. — Wie daar iets bij te voegen heeft, adressere zich franco aan denzelven.

Op Maandag den 29sten Februarij 1836, des avonds om 6 uren, in het Logement *het Zwijnshoofd* te *Arnhem*, zal door den Notaris Mr. *W. H. TAAY*, bij inzet geveild, en 14 dagen daarna bij toeslag verkocht worden:

Een HECHT, STERK, en zeer regelmatig gebouwd HUIS en ERVE, zeer aangenaam gelegen in de Koningstraat over de Klarestraat te *Arnhem*, Wijk F No. 25, bevattende vijf deels behangen KAMERS, ruime KEUKEN, KELDER, en BINNENPLAATS, te aanvaarden 1e. Mei 1836.

Zijnde hetzelve 8 dagen voor den inzet, dagelijks, mits vooraf bij den bewoner belet vragende, te bezigtigen, en meerdere inlichtingen te bevragen ten kantore van den Notaris Mr. *TAAY* voornoemd.

Verkooping, bij Executie,

Van HUISRAAD, MEUBELEN, ELLEWAREN, en andere soorten van WINKELGOEDEREN, op Dingsdag den 9den Februarij 1836, des voordemiddags ten 10 ure, aan de Groote Markt, te *Arnhem*, gearresteerd ten laste van den Winkelier *B. F. VAN SCHIINDEL*, te *Velp*; — een en ander te zien ten huize van den Kastelein *KAMPS*, te *Arnhem*, en wel op Maandag te voren, van des middags 12 tot 4 uren.

L. LAMMERS,
Deurwaarder.

Men verlangt aan te koopen *twee of drie* HENGSTEN, geschikt om in den aanstaanden dektijd te kunnen dienen; zoo mogelijk EEN *ligt Bruine*, EEN *Bruine* en EEN *Schimmel*; ook zal een *Zwarte* niet worden geweigerd, als hij bijzonder voldoet.

Men zal minder zien op den te besteden prijs, dan wel op de deugdzaamheid, grootte, schoonheid en ouderdom der Paarden, welke van het *aloude echt Geldersche ras* moeten wezen, welgevormd, sterk van beenen, kort aangeribt, enz. enz.

Belanghebbenden gelieven franco (*alleen schriftelijke*) opgaven te doen aan den Boekdrukker *C. A. THIEME* te *Arnhem*, met melding, waar de aangeboden wordende Hengsten te bezien zijn.

De Ondergeteekende brengt ter kennis van de Belanghebbenden, dat de bewijzen ter bekoming van nieuwe COUPONS bij de Certificaten *Rusland*, genegotieerd te *Hamburg*, van heden af ten zijnen Kantore kunnen ingediend worden, ten einde daarvoor de nieuwe stellen Coupons te bezorgen.

Arnhem, den 3den Februarij 1836.

E. C. ENGELBERTS,
Commissionair in Effecten en Wissels.

Bij den Bloemist en Boomkweeker *G. J. WANSINK*, in *Bellevue*, op de Steenstraat te *Arnhem*, zijn, voor zeer civiele prijzen te bekomen, onderscheiden soorten van VRUCHTDRAGENDE BOOMEN, verschillende BLOEMHEESTERS, als ook zeer fraaije RODODENDRUMS, ROOZEN en AZALIA'S.

W. ULDERINK Jr., *Oude Firma Hs. TIKKEL*, *van Zwolle*, in de Bakkerstraat, tegen over de Turfstraat, te *Arnhem*, heeft de eer het geëerde publiek bekend te maken, dat hij ontvangen heeft een schoon assortiment van goederen, alles tot zeer verminderde prijzen, namelijk: 1 paar *Desert-Trommels met Bladje*, à *f* 1.00; dito *f* 1.40; dito *Chineesch*, *f* 2.00; *Theestoof*, *Ketel* en *Komfoor*, à *f* 4.25; dito *Vaasjes* ... à *f* 5.25; dito *Chineesch* à *f* 6.00; *Presenteerbladjes* à *f* 0.25; *Mahoniehouten Tabaks-*, *Thee-* en *Lepelkistjes*, à *f* 0.85; *Likeurkelder* met 4 flesschen à *f* 4.00; *Wijn-*, *Punsch-* en *Bierglazen*, per dozijn *f* 0.90; dito fijn geslepen per dozijn *f* 2.40; 1 *Karaf* met 6 glaasjes en bladje, à *f* 00.90; *Windsor-Zeep*, per dozijn *f* 0.80; *Tafelmessen*, per dozijn *f* 1.00; dito met doorgeklonken baleinen hecht, per dozijn *f* 1.80; *Spiegelknoppen*, per stuk *f* 0.6; *Porseleinen Devies-Kop* en *Schotel* met vergulde rand à *f* 0.55; *Stalen Scharen*, à *f* 00.20; dito *Pennemessen*, à *f* 0.25; *Broodmand*, per stuk *f* 0.26; dito *f* 0.35; dito *f* 00.40; *Mahoniehouten Theestoofjes*, à *f* 0.25; dito *Flesschebakken*, à *f* 0.25; Kristal, alle kleuren van *Verlakte Goederen* met pleeten randen, *Spagoederen*, *Tafel-* en *Winkellampen*, *Pendules*, alle soorten van *Koper* en *Blank Blikwerk*, *Galanterien*, *Parfumeriën*, *Bijouteriën*, en veel meer artikelen, te talrijk om te noemen.

Verzoekt een ieders gunst en recommandatie, belovende eene prompte en soliede bediening.

*** *D. R. VAN WERMESKERKEN*, Boekhandelaar te *Tiel*, geeft heden uit, en heeft alom verkrijgbaar gesteld:

Mr. H. J. DYCKMEESTER, *Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Dijkgraaf van Tiel en Sandwijk*, IETS OVER HET BESTAAN VAN DE REGTSMAGT DER DIJKSTOELEN EN HEEMRAADSCHAPPEN, gr. 8vo *f* 0.50.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst der Stoomboot tusschen Rotterdam, Arnhem en Keulen, voor de maand Februarij 1836.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*:
Den 9den, 16den en 23sten, des morgens ten 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Keulen*:
Den 10den, 17den en 24sten, des morgens ten 6 ure.

Van *Keulen* naar *Arnhem*:
Den 13den, 20sten en 27sten, des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Den 14den, 21sten en 28sten, des morgens ten 9½ ure.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.